

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 14:02

Kristus ešte nedokončil svoju smrť. Ľudia v našom okolí každodenne trpia a umierajú. To on sa v nich naďalej obetuje Bohu za spásu sveta.

Krížová cesta je vlastne cestou života každého človeka na tejto zemi. Ozajstný kresťan na to nikdy nezabúda.

I. Ježiš je odsúdený na smrť

Pane, teraz je neskoro odmlčať sa: priveľa si rozprával. Už je neskoro nevšímať si ich: priveľa si sa s nimi bil. Nebol si rozumný, preháňal si, a preto muselo k tomuto dôjsť. „Vážených“ ľudí si nazval hadím plemenom a ich srdcia že sú obielené hroby, tak si im povedal. Dotýkal si sa malomocných, rozprával si sa s cudzincami, nežidmi, bez hanby. Jedol si s verejnými hriešnikmi a pobehlice vraj budú prvé v raji, tak si to povedal. Mal si záľubu v chudobných, všivavých a mrzákoch. Nezachovával si predpisy, aj Zákon si ináč vykladal. Zjednodušil si ho na jediný príkaz: MILOVAŤ!

Dnes ti snujú pomstu. Zakročili proti tebe, udali ťa vrchnosti, zaviedli opatrenia. Pane, viem, i mňa budú súdiť, ak sa pokúsim žiť podľa tvojho vzoru.

II. Ježiš berie kríž

Hľa, tvoj kríž, Pane! Že tvoj kríž...akoby to bol tvoj kríž! Ty si predsa nemal svoj kríž, ale prišiel si, aby si prevzal tie naše. Za svojho života a vo svojom utrpení bral si na seba všetky hriechy sveta. Teraz kráčaj, krč sa pod ním a trp, ale vždy choď vpred, lebo kríž sa musí niesť.

Pane, ty kráčaš a mlčíš. Je teda pravda, že je čas hovoriť a čas mlčať? Je pravda, že je čas zápasiť a čas ticho prijať všetky naše i celého sveta hriechy? Pane, ja by som sa s krížom radšej bil, ale niesť ho – to je ťažké. Čím ďalej idem, čím viac zla vidím vo svete, tým viac ma kríž tlačí na plecía. Pane, daj mi pochopiť, že ani najušľachtilejší čin nie je ničím, ak nie je aj tichým vykúpením.

III. Ježiš padá prvý raz

Padol. Chvíľu sa tackal, potom sa zrútil. Boh padol v boji. Pane, s dôverou som sa vydal za tebou, a predsa som padol. Veril som, že som definitívne tvoj, ale pri chodníku som zrazu zbadal kvet. Zanechal som teba i tvoj kríž, lebo mi prekážal. A teraz stojím pri ceste sám, v ruke zvädnutý kvet.

Ostatní kráčajú ďalej, Pane, zlomení a vyčerpaní, a kríže pripravujú a chrby krčia. Ja medzi nimi už nie som, nebojujem proti zlu, ani bratom nepomáham. Stojím pri ceste. Daj mi, Pane, nielen začať tvoju cestu, ale na nej aj vyrvať.

IV. Ježiš sa stretá so svojou Matkou

Pane, mám súcit s tvou úbohú Matkou. Kráča, stúpa za tebou. Ide po krížovej ceste ľudstva. I keď sa ti nepriblíži, i keď sa ťa nedotkne, i keď sa ti nepripraví, aj tak ona, Pane, s tebou spasí svet. Aj ja často, ako neznámy v dave, sprevádzam ľudí na ich krížovej ceste. Som zdrvený ich bolesťami. Nie som schopný spasí svet. Taký ťažký a naskrz prehnutý. Každý deň za každou zákrutou cesty vidím vždy novú nespravodlivosť a nečistotu.

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 14:02

Pane, ukáž mi svoju Matku, Máriu. Nedaj, aby som si pred ľuďmi zatváral oči, nedaj, aby som zatvoril srdce pred bolesťou sveta, ale nech ho prijmem, nech trpím ako Mária, tvoja Matka.

V. Šimon pomáha Ježišovi niesť kríž

Šiel tou cestou. Prinútili ho, prvého okoloidúceho, neznámeho. Pane, ty prijímaš jeho pomoc. Ty si nechcel ani láskavý posunok, ani priateľský súcit s vysileným a zhanobeným. Ty si si vybral rozkaz, ktorým prinútili ustrašeného človeka. Pane, ty všemohúci, dovoľuješ, aby ti pomáhal nemohúci človek. Pane, ty pripúšťaš, aby si pomoc človeka potreboval.

Pane, ja potrebujem ľudí. Životná cesta človeka je tvrdá, nemôžeme ju prekonávať osamote. A ja pomocnú ruku odmietam. Pane, daj mi poznať a prijať všetkých Šimonov na mojej ceste, aj keď to budú len tí prinútení.

VI. Veronika utiera Ježišovu tvár

Pane, dlho sa na teba dívala a trpela tvojou bolesťou. Nezdržala sa, prenikla cez vojenský kordón a mäkkou šatkou ti utrela tvár. Vtlačil si na ňu svoj krvavý obraz? Možno. Ale do jej srdca celkom iste!

Pane, často chodím popri tebe nevšímavý, alebo znudený pozerám na teba a blížnym podávam len tvoju karikatúru. Odpusť, že mám zastretý pohľad, že tvoje Svetlo v ňom nevidia. Odpusť, že mám žiadostivé teplo, že tvoju Prítomnosť v ňom nepostrehnú. Odpusť, že mám zatarasené srdce, že s tvojou Láskou sa v ňom nestretnú. Pane, ale aj tak príď ku mne, moje dvere sú dokorán.

VII. Ježiš padá druhý raz

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 14:02

Pane, už nevládzeš ďalej, už si opäť na zemi. Nezvalila ťa len ťarcha kríža, ale vzrastajúca námaha a nekončená únava. Opakujúce sa utrpenie takto uspáva vôľu. Pane, hriechy pôsobia ako uspávací na moje svedomie. Veľmi rýchlo si navykám na zlo: tu chýba veľkodušnosť, tam je zase nevera, ďalej neopatrnosť, pohľad sa mi zastiera, nevidím prekážky, ani blížnych na ceste. Uši sa mi zatvárajú pred ľudským nárekom, a naraz som na zemi, ďaleko od cesty, ktorú si mi určil.

Pane, prosím, uchovaj ma mladým v mojich snaženiach. Ušetri ma zvyku, ktorý uspáva a zabíja.

VIII. Ježiš napomína jeruzalemské ženy

Plačú, vzlykajú a nariekajú. Majú aj prečo, veď do akého to stavu ho priviedli! Sú bezmocné, nemôžu zasiahnuť. Preto len súcitne kvília. Pane, ty si ich videl a počul. Plačte radšej nad svojimi hriechmi, tak si im povedal. Pane, už viem mať súcit s tvou bolesťou, aj s bolesťami sveta.

No plakať nad vlastnou vinou, to je niečo iné. Radšej bedákam nad hriechmi blížnych, to je ľahšie. A v tom sa vyznám: pred mojím súdom stojí denne celý svet. A vždy si nájdem aj potrebného vinníka: politiku, hospodárstvo, alkohol, film, prácu, ľudí, ktorí nič nerobia, nechápavých farárov, kresťanov a mnohých iných. Vcelku takmer celý svet, okrem mňa. Pane, daj mi pochopiť, že som človek hriešny.

IX. Ježiš padá tretí raz

A ešte... Vojaci ho bijú. Leží, nehýbe sa. Pane, si mŕtvy...? Nie, ale na konci síl. Okamih strašlivej úzkosti. Treba vstať, ihneď, v tomto hroznom stave, Pane, a ísť ďalej. Krok, potom druhý a ďalší... Pane, po tretí raz si padol, ale to už bolo na vrchole Kalvárie!

A ešte. Na každom kroku padám, nikdy ta nedôjdem. Občas som takto vrael, Pane, odpusť mi to. Veď ty si ma tam čakal, aby si odmeral moju dôveru. Ak stratím odvahu, Pane, som stratený. Pokiaľ však bojujem, som zachránený! Pretože ty si padol aj tretí raz, ale až na vrchole

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert
Piatok, 19 Február 2010 14:02

Kalvárie!

X. Ježiša zbavujú šiat

Nič ti neostalo, len šaty na tele. Mal si ich rád, lebo ich Matka utkala. Teraz už aj tie sú zbytočné. Len jedno je potrebné, Pane, tvoj kríž. Slovo VLASTNIŤ zadúša moju bytosť a vzdáľuje ma od blízkych. Musím v sebe zničiť všetko, čo nekotví v tvojej vôli.

Trápi ma, Pane, že treba umierať deň čo deň. Si náročný. Dávam, a ty žiadaš čoraz viac. Viem, že mi treba zomrieť, aby som získal život, ako zrnko musí zotlieť, aby z neho vzišiel zlatý klas.

XI. Ježiša pribíjajú na kríž

Líhaš si na kríž, Pane, celým svojím telom. Je ti dobrý, ako uliaty. Zakryl si ho celý a aby si sa s ním čo najtesnejšie spojil, dovoľuješ ľuďom, aby ťa naň dôkladne pribili. A tí tak urobili dokonale. Aj ja, Pane, musím vziať do rúk svoje telo, srdce i dušu a v celej dĺžke položiť sa na kríž tohto okamihu. Nemám právo vyberať si drevo svojho utrpenia. Kríž je pripravený – na moju mieru. Núkaš mi ho denne, každú chvíľu, a ja ho musím prijať. Nie je to ľahké, Pane, veď táto chvíľa je taká tesná, že sa v nej ani obrátiť nemôžem.

No nikde inde ťa nenájdem, Pane. Práve tu na mňa čakáš, aby sme práve tu – a spolu vykúpili bratov.

XII. Ježiš na kríži umiera

Nehybný visíš na kríži. Dokázal si odumrieť každej činnosti, aby si mohol objať skrížené drevá, pre ktoré si sa narodil. No predsa krv ešte obieha v tom pribitom tele. Umri už, smrteľné telo... – Pane, ešte jedno úsilie. Je tu ľudstvo, ktoré čaká na posledný výkrik svojho Spasiteľa. Sú tu tvoji bratia, čo ťa potrebujú. Tvoj Otec sa už skláňa a vzťahuje ruky. Pane, zachráň nás, zachráň nás!

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 14:02

Pozri! Vzal do rúk, čo mu zo života ostalo, chytil svoje ťažké srdce a pomaly, bolestne, sám medzi nebom a zemou, v ukrutnej temnote, šialený láskou, pozdvihol svoj život, pozdvihol hriechy sveta až na okraj svojich pier a v jedinom výkriku VŠETKO odovzdal.

„OTČE DO TVOJICH RÚK PORÚČAM SVOJHO DUCHA.“

Kristus zomrel za nás.

Pane, pomôž mi zomrieť za teba, pomôž mi zomrieť za bratov.

XIII. Ježiša snímajú z kríža

Dielo si dokonal, odlož už nástroje. K odpočinku môžeš už zostúpiť. Zaslúžiš si ho. Skĺzaš pomaly, ako človek unavený prácou, keď padá do spánku. Matka ťa prijíma do svojho náručia. Takto usínam každú noc, keď skončím svoj deň. No niekedy, v akom som stave, Pane! Beda! Moja únava a špina nie je vždy v službe Otcovi.

Mária, budeš i napriek tomu bdieť v noci nado mnou? Moje telo je povláčené v špine, ale srdce o zmilovanie prosí. Nezabúdaj, si útočiskom hriešnikov. Svätá Mária, Matka Božia, pros za mňa hriešneho. Dopraj mi milosť, nech pre zásluhy tvojho Syna Nikdy neusnem bez Otcovho odpustenia, aby som každý večer spočinul na tvojich ramenách, a takto sa deň čo deň učil umierať.

XIV. Ježiša kladú do hrobu

Teraz už o tom nehovorme. Všetci sa vráťte domov. Je pochovaný, aj kameň privalený. Rodina plače, priatelia odišli. Všetko sa skončilo. Nie, Pane, ešte nie je koniec. Ty umieraš až do konca sveta, ja to dobre viem. Ľudia sa striedajú na krížovej ceste. Vzkriesenie bude až na konci

Umierať cestou k životu

Napísal Balek Robert

Piatok, 19 Február 2010 14:02

vekov. Som na pochode, mám svoj malý úsek a moji blížni tiež. Delíme si medzi sebou to, čo si si predsavzal posvätiť.

To je moja nádej, Pane, moja nerozborná nádej, že niet ani najmenej časti môjho utrpenia, ktorú by si ty nebol prežil a premenil v nekonečnú spásu. Ak je cesta tvrdá a jednotvárna, ak vedie do hrobu, viem, tam za hrobom ma čakáš v plnej svojej sláve. Pane, pomôž mi verne kráčať určenou cestou, stáť pevne na určenom mi mieste, uprostred ľudstva.

No nadovšetko mi daj poznať Ťa a pomáhať ti vo všetkých bratoch na pozemskej púti. Pretože by som bol luhár, keby som plakal nad tvojou mŕtvou podobou a nenasledoval Ťa živého tu v tomto živote.

Záver

Pane, ukázal si mi ako prijať kríž, ako sa treba odrieknuť, dúfať a milovať napriek všetkému. Pomaly začínam chápať ako sa umiera pred smrťou a kráča v ústrety životu. Pomôž mi, aby som dokázal každý deň vziať svoj kríž na plecía a kráčať za Tebou.